

РЕШЕНИЕ

№ 4721

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **МИХАЕЛА Д. МИХАЙЛОВА**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20231110202267 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от управителя на «Калиман 2002» ЕООД, Булстат против Наказателно постановление № 42-0004853/04.01.2023 г., издадено от и.д.директор на РД«АА“-гр. София, ул.”Витиня” № , определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92, ал.2 от ЗАвПр, чл.189, ал.12 ЗДвП и чл.47, ал.2 ЗАНН, с което на основание чл.93г, ал.2 от ЗАвПр на дружеството-жалбоподател е наложена „имуществена санкция“, в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение по чл.38, ал.1, т.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009 на МТ.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление и неговата отмяна. В тази връзка се сочи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице. Твърди се, че в текста на акта и на наказателното постановление е посочен товарен автомобил с рег.№ СВ 92 86 АТ, какъвто автомобил дружеството – жалбоподател не притежавало.

В проведеното по делото съдебно заседание дружеството –

жалбоподател, редовно призовано, се представлява от управителя си. В дадения ход по същество на делото последният пледира за отмяна на обжалваното НП по съображенията, изложени в жалбата.

Административно-наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител. В съда е депозирано писмено становище по основателността на жалбата. Прави се възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, ако същото надвишава размерът, предвиден в чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 30.11.2022 г. в РД»АА» - София била извършена проверка на транспортната дейност на «Калиман 2002» ЕООД, притежаващо Лиценз на Общността № 14298 (валиден до 02.12.2025 г.) за извършване на международен превоз на товари.

В хода на проверката след анализ на представените от дружеството документи и справки от дигиталния тахограф на автомобила било установено, че превозвачът не е организиран извличането на данни от дигитален тахограф на товарен автомобил «Волво» от категория N3, с рег. № най- малко един път на 90 (деветдесет) дни, съгласно изискванията на Наредба № Н-3/07.04.2009 на МТ.

Въз основа на така направените констатации срещу дружеството «Калиман 2002» ЕООД бил съставен АУАН № 333163/30.11.2022 г. от св.А. на длъжност „Инспектор“ при РД“АА“ – София. Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл.38, ал.1, т.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009 г. за необходимите мерки за изпълнението и прилагането на [Регламент \(ЕС\) № 165/2014](#) на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт.

След запознаване със съдържанието на акта, препис от последния бил връчен на срещу подпис на управителя на дружеството, който го подписал без възражения. В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН също не е било депозирано възражение срещу АУАН.

На база на така съставения акт било издадено атакуваното в настоящото

съдебно производство Наказателно постановление № 42-0004853/04.01.2023 г., с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл.93г, ал.2 от ЗАВПр дружеството-жалбоподател е санкционирано с налагане на имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Наказателното постановление било връчено срещу подпис на управителя на дружеството на 30.01.2023 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН–АУАН № 333163/30.11.2022 г., длъжностна характеристика на длъжността „инспектор“, Заповед № РД-08-30/24.02.2020 г. на МТИТС, Заповед № 355/19.09.2022 г. на Изпълнителен директор на ИА“АА“- София, справка от дигиталния тахограф на автомобил с рег.№ за месец ноември 2022 г.; както и от гласните доказателствени средства.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля –актосъставител А., от които се установяват времето и мястото на извършената проверката, както и направените фактически изводи, отразени в съставения АУАН.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана срещу акт от категорията на обжалваемите. Подадена е в преклузивния процесуален срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което същата е процесуално допустима.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна, като съображенията за този извод на съда са следните:

Съставеният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи в рамките на тяхната материална и териториална компетентност. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя.

На следващо място, съдът намира, че при съставяне на АУАН и издаване на обжалваното наказателно постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които ограничават правото на защита на нарушителя и са самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт.

В обстоятелствената част на АУАН и на НП не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението – описана е датата на проверката 30.11.2022 г., но не е посочено нито кога е извършен превоз с процесния автомобил, нито кога жалбоподателят е бил длъжен да "свали" данните от дигиталния тахограф на товарния автомобил, нито за кои 90 дни, след като е бил длъжен, не е изпълнил това си задължение. При така направеното описание на нарушението основателно може да се твърди, че не става ясно дали се касае за едно административно нарушение или за повече, тъй като с изтичането на всеки 90 дни и неизпълнение на задължението за извличане на данните от дигиталния тахограф на товарния автомобил, би било осъществено отделно административно нарушение. Посочените пороци не са отстранени в текста на наказателното постановление, където също липсва дата и място на извършване на нарушението.

По –нататък, настоящият съдебен състав споделя възраженията на жалбоподателя и за неправилно посочване на номера на товарния автомобил, собственост на дружеството. От приложената към материалите на административно-наказателната преписка разпечатка от дигитален тахограф (само за м.ноември 2022 г.) става ясно, че се касае за товарен автомобил „Волво“ с рег. № СВ 9296 АТ, а не за описания в акта и НП товарен автомобил с рег. № СВ 92 86 АТ.

Следва да се отбележи още, че в конкретиката на настоящия казус неправилно е приложена санкционната норма на [чл. 93г, ал. 2 от Закон за автомобилните превози](#), която предвижда наказание за превозвач, който не е осигурил извличането на всички данни от тахографа или от картата на водача. Проверката на представените от превозвача документи и извлечена от дигиталния тахограф информация не е установила липса на някои данни от тахографа, а неспазване на периодичността за извличане на данните. Поради това съдът счита, че приложима към хипотезата на такова нарушение е разпоредбата на [чл. 105 от Закон за автомобилните превози](#), който

санкционира неспазване на правилата на закона и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на [Закона за автомобилните превози](#), какъвто е цитираната Наредба № Н-3/07.04.2009 г.

Само за пълнота на изложението съдът счита за нужно да отбележи, че от доказателствената съвкупност на делото не се доказва извършване на нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател.

Предвид гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно издадено и следва да бъде отменено.

При този изход на правния спор, разноски се дължат в полза на жалбоподателя, който до приключване на съдебните прения не е поискал присъждането на такива, поради което и съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран и на чл.63, ал.2, т.1 вр.ал.3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0004853/04.01.2023 г., издадено от и.д.директор на РД“АА“-гр. София, ул.”Витиня” № определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92, ал.2 от ЗАвПр, чл.189, ал.12 ЗДвП и чл.47, ал.2 ЗАНН, с което на основание чл.93г, ал.2 от ЗАвПр на «Калиман 2002» ЕООД, Булстат е наложена „имуществена санкция“, в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение по чл.38, ал.1, т.1 от Наредба № Н-3/07.04.2009 на МТ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____